

Kapitola päťdesiata štvrtá

Okrem fotografie, ktorú držím v ruke, je tam množstvo ďalších, niektoré sú povystrihované z časopisov. Je tu aj časopis *Soul* s fotografiou Feliny na titulnej strane a vnútri je tiež veľa fotiek s textom, noviny *Sun*, staré desať rokov, a na titulnej strane je jej fotografia v čiernom rámečku a nadpis *Odpočívaj v pokoji, Felina*.

Tiež sú tu noviny *Guardian*, prehnuté na stranu s nadpisom Úmrtvé oznámenia, kde sú príbehy slávnych ľudí, ktorí zomreli.

Prečítam si to celé.

FELINA

*Popová speváčka so zastretým hlasom,
ktorej chytľavé hity nedokázali zakryť jej vnútorné trápenie*

Ďalšie meno pribudlo do smutného zoznamu obetí divokého rokenrolového životného štýlu: popová a soullová speváčka Felinu našli mŕtvu vo veku dvadsaťštyri rokov. Príčina jej smrti nie je ešte známa.

Jedna z najúspešnejších umelkýň svojej generácie, jej charakteristický hlas – a rovnako aj osobitý vzhľad – mali dopad na všetky

generácie, čo z nej robilo najpredávanejšiu umelkyňu za posledné roky. Felina však trpela vážnymi drogovými a alkoholovými závislosťami, ktoré jej strpčovali život.

Jej druhý album *Mačacie fúzy* sa udržal na prvej priečke štyri týždne a urobil ju takou slávnou, že – niektorí by povedali – táto sláva predchádzala jej pád.

Narodila sa ako Miranda Enid Mackayová v rodine patriacej do strednej vrstvy na juhu Londýna. Jej otec Gordon, obchodný zástupca, a jej matka Belinda sa neskôr rozviedli.

Kým dovŕšila sedem rokov, navštevovala Felina miestny dramatický krúžok, ale veľmi skoro sa ukázalo, že hudba je jej najväčšou láskou. Sklony k rebélii sa u nej prejavili už na začiatku puberty: v štrnástich rokoch, ako sama priznala, fajčila cigarety a dala si urobiť prvé tetovanie, mačku na ramene. „Mojí rodičia ma nedokázali zvládnuť, a takto to dopadlo,“ povedala neskôr.

Jej učiteľ spevu poslal MP3 nahrávku s jej hlasom do nahrávacej spoločnosti. Keď mala iba sedemnásť rokov, podpísala zmluvu so spoločnosťou Slick Records, ale jej rebelská povaha už vtedy spôsobovala nezhody s rodičmi, a tak sa odsťahovala z domova a nadviazala vzťah s kamarátom a muzikantom Rickym Malcolmom.

Svoju prvú pieseň „Povedz, že môžeš“ vydala tesne po devätnástych

narodeninách. Na scénu sa vyrútila pod umeleckým menom „Felina“ a jej „mačací“ mejkap a kostýmy boli okamžite terčom posmechu aj obdivu.

Rozhodne však na seba pýtala pozornosť. Pribúdala na titulkoch novín, plus mala sériu hitov, vrátane piesne „Zasviet svetlo“, ktorá s ňou už bude navždy spojená. Tá pieseň odštartovala jej popularitu v Spojených štátoch, ktorú mala prerušiť smrť.

Séria hitov pokračovala, hoci začínalo byť jasné, že život v šoubiznise si vyberá svoju daň. So šnúrou zrušených koncertov sa začali šíriť klebety – vtedy rezolútne odmietané –, že mala problémy s drogami a alkoholom.

Paparacovia ju čoskoro začali prenasledovať po londýnskych uliciach. Na verejnosti sa zriedkavo objavovala bez svojho charakteristického „mačacieho“ mejkapu, zvyčajne doprevádzaného mačacími slnečnými okuliarmi.

Felina vyhrala cenu Brit Awards za najlepší ženský spevácky výkon a v tom istom roku bola nomino-

vaná na ceny Mercury Music Prize a Ivor Novello Award v kategórii skladateľ piesní.

Nečakane si vzala za muža Rickyho Malcolma a čoskoro na to sa im narodilo dieťa, dievčatko menom Cica Tigrica.

Materstvo nebolo pre Felinu prvoradá, a tak si vyslúžila nepriateľské poznámky, keď sa vydala na svetové turné a nechala šesťmesačnú Cicu Tigricu na starosť svojej mamy.

Po tom, čo vraj podguráženú Felinu vyfotografovali spolu s jej malou dcérou v noci na ulici, predaj platní prudko klesol.

V tom čase vinila Felinina matka Rickyho Malcolma z toho, že „zvie-

dol moju dcéru na zlé chodníčky“ a „nakazil ju vírusom okamžitej slávy“.

V čase, keď zomrela, žili Felina a Ricky oddelene. Bol na turné na Novom Zélande a do Veľkej Británie sa vrátil len včera.

Felinino telo našla polícia v sobotu ráno v jej dome. Oficiálna príčina smrti ešte nie je stanovená, hoci je veľké podozrenie, že sa predávala drogami. Mnohí súhlasia s vyhlásením jej matky, že talentovanú Felinu „zabila sláva“.

Miranda Enid Mackayová, „Felina“, po sebe zanechala svojich rodičov a dcéru.

Trvalo mi celú večnosť, kým som to prečítala, a teraz zízam na tú stranu, smutná a zmätená.

Je to viac než životný príbeh speváčky zničený nadmernou slávou. Viac než ‚Cica Tigrica‘ – slová, ktoré mi prastarká vtedy pošepla –, čo sa ukázalo ako *meno* nejakého chudáka dieťaťa. Na tom príbehu, ktorý sa ma dotkol na mieste, ktoré neviem celkom určiť, niečo je, vlastne je na ňom viacero vecí.

Vrátim noviny do plechovej škatule a prezerám si ďalšie predmety.

Sú tu správy o Feliných oceneniach, príbehy o tom, ako Felina vychádza z nočného podniku spolu s Rickym Malcolmom, s tými jeho dlhými vlasmi a tetovaniami po celom tele, a ona má všade na sebe ten svoj mačací kostým.

Musela som uznať: veľmi dobre sa jej podarilo maskovať svoju pravú identitu – alebo teda svoj ozajstný vzhľad. Bola to maska, prestrojenie. Vždy mala na sebe – prinajmenšom – tmavé mačacie okuliare a kvantum tmavočerveného rúžu.

Chcem vedieť viac. Sedím na podlahe v starkinej izbe a ďalej sa prehrabujem v tej plechovej škatuli. Ďalšie fotografie, ďalšie výstrižky.

Kontrolujem čas na mobile. Starká je preč už hodinu a nechcem riskovať, aby ma tu nachytala, takže všetko vraciam späť tak, ako som to našla, keď vtom zbadám posledný článok.

Je z novín *Daily Mail* a titulok znie:

Felina – nepublikované zábery tragicky zosnulej popovej princeznej.

Roztváram poskladané noviny a v tej sekunde sa mi zmení celý môj život.

Felina – Miranda Mackayová – je moja mama.

Kapitola päťdesiata piata

Takže.

Felina je moja mama, moje pravé meno je Cica Tigrica (prepánajána) a starká toto tajomstvo strážiła celý môj život.

Je to tá fotka v článku: Felina bez mejkapu predtým než bola slávna a je to tá istá fotka, ktorú máme na prízemí na krbovej rímse. Nemusím ani zísť dole, aby som sa o tom presvedčila.

Jednoducho je to ona.

Je pekná, má okolo šestnásť, optimistický úsmev a drzý pohľad. Lahko rozoznávam tú podobu. Má svetlé, žiarivé, sivomodré oči, presne ako ja. A tiež vlasy: svetlohonzavé – alebo ako tú farbu stará mama rada nazýva: ‚zlatisté‘.

Na brade má dokonca zopár vyrážok, ktoré jej korektor nedokázal poriadne zakryť.

Zoberiem Felininu fotografiu, na ktorej má kompletný mejkap a slnečné okuliare a vlasy zafarbené tmavším zlatohnedým odtieňom a držím obe fotky vedľa seba. Je to očividné, keď to už raz viete. Je to v obrysoch jej tváre, trochu špicatá brada.

Ale ak by ste to *nevedeli*? Určite by ste ju nespoznali.

Čo najrýchlejšie si čítam sprievodný článok, ale nie je v ňom nič nové, čo by som už predtým nebola čítala. Je tu len tá fotografia a podnadpis: *V lepších časoch: dospievajúca Felina.*

Otočím stranu a zdvihne sa mi žalúdok.

Je tam titulok:

Je táto fotografia príčinou Felinho pádu?

A tu ju máme: odfotená paparacom, vystrašená. Mokrú vlasy jej visia v pramienkoch. Je noc a cesty sú mokré od dažďa. V ľavej ruke drží cigaretu a pravou rukou pevne zvierá zápästie nešťastne vyzerajúceho dieťaťa, asi trojročného.

Pod fotkou je nápis:

Felinina posledná noc s jej dcérou Cicou Tigrickou.

To je to, čo hovorila prastará mama: Cica Tigrica.

Moje meno.

Ja.

Kapitola päťdesiata šiesta

Pozerám si fotografie v článkoch, na ktorých je muž s dlhými vlasmi a neupravenou bradou – Ricky Malcolm, môj otec.

Ani si nemusím zo svojej izby zobrať fotografiu, ktorú mám odjakživa na policičke, pretože si ju viem v mysli vybaviť.

Na nej som bábätko, mama ma drží v náručí a pozerá sa na mňa, zľahka a spokojne sa usmieva. Očividne preto, lebo sa fotí s bábätkom, nemá na sebe ten svoj typický kostým. Po ľavici jej sedí bradatý muž v roláku, dlhé vlasy má zopnuté do copu a pozerá sa na mamu. Pravou rukou ju drží okolo ramien a tiež sa usmieva, ale otočený je k nej bokom.

Vyzerá, ako keby sa nevedel dočkať, kedy vypadne. Vlastne som vždy mala z toho taký pocit, hoci som to až doteraz nikdy nevyslovila.

Niet však pochyb, že je to ten istý muž. Ten istý, ktorý figuruje v novinových článkoch v starkinej plechovej škatuli. Na nich je však zvyčajne zachytený ako agresívne gáni do objektívu, nahnevaný, že ho paparacovia fotia, alebo drží ruku pred objektívom, aby zabránil foteniu.

Mám tu iba jednu jeho fotografiu pri práci – ako muzikanta. So sklonenou hlavou stojí na pódiu, hrá na basgitaru, na sebe má rifľovú košeľu do pásu rozopnutú a vyzerá presne tak, kým v skutočnosti je.

Môj ocko. Rocková hviezda.

No, vlastne nie až taká hviezda. Pod fotografiou je napísané: *Ricky Malcolm: osamelý neúspešný rocker.*

Čítam sprievodný článok, výstrižok z časopisu *Heat*. Je veľmi krátky a napísaný päť rokov po matkinej smrti.

KDE SÚ TERAZ?

Ricky Malcolm, manžel tragicky zosnulej hviezdy Feliny, sa od vyšetrovania smrti svojej ženy pred piatimi rokmi utiahol pred zrakmi verejnosti.

Po tom, čo ho súd zbavil obvinenia z účasti či viny na Felininej smrti,

sa vraj vrátil do svojej rodnej krajiny, na Nový Zéland, kde, ako uvádzajú zdroje, si dal do poriadku svoj samotársky život neďaleko odľahlého spoločenstva Waipapa na riedko osídlenom novozélandskom Južnom ostrove.

Naliehavo šmátram vo zvyšku výstrižkov v škatuli a hľadám viac článkov.

Nie sú tam žiadne – tento je najnovší.

Naspodku je však pohľadnica. Jedna z tých určených na blahoželanie, na ktoré ľudia píšu poďakovania – okrem starkej, samozrejme, tá má osobitnú škatulu s drahým písacím papierom a ladiacimi obálkami.

Na pohľadnici je fotografia rozbúreného, sivého mora a presne v strede je maličký maják, ktorý sa zmieta vo vlnách. Na prednej strane sú slová: *Ty si môj pokoj v búrke*. Vo vnútri je správa napísaná rukou, veľkými, slučkovými písmenami.

Ďakujem, mami, za všetko. Urobila som chyby, a nie je to tvoja vina. Ak sa stane niečo zlé, zober, prosím, Boo ďaleko od tohto VŠETKÉHO. M xxoxox

Všetky výstrižky odložím opatrne späť do plechovej škatule, zatvo-

rím západku s číselnou zámkou a dám všetko na miesto presne tam, kde to bolo predtým.

Vraciam sa do svojej izby a vtom začujem, ako sa otvárajú vchodové dvere a starká vchádza aj s Lady dnu.

A teraz musím prísť na to, ako spracovať tieto informácie.

Neviem, ktorá z tých nových skutočností ma ohromila najviac.

Je to tá, že moja mama bola slávnou speváčkou a zomrela za tragických okolností?

Alebo tá, že môj ocko bol basgitarista a pravdepodobne žije na Novom Zélande?

Pridám k nim ešte jednu: že moja stará mama mi klamala celý môj život? A možnože nakoniec aj moja prastarká?

Čo by ste urobili vy?

Čokoľvek by to bolo, nemalo by to byť to, čo urobím ja. Naozaj.